

I Rinna ska väl ingen försvinna?

RINNA

En toalett med plats för 48 personer håller på att byggas i Rinna. Här pågår förberedelserna inför nästa vecka, då bygden invaderas av ett par tusen orienterare med familjer.

På måndag kväll invigs nämligen Östgöta 3-dagars i

"Korna har fått flytta på sig"

orientering i Rinna, som ligger mellan Mjölby och Boxholm.

Arrangörer är Boxholms OK, Ekeby Holaved SK och Mjölby OK.

På söndag kommer de första orienterarna, och då ska det som nu är åkrar och hagar vara campingplats och tävlingsområde.

— Det är välvilliga markägare som har upplåtit sin mark åt oss, säger tävlingsledare Tomas Kleist. Korna som brukar gå här har fått flytta på sig.

Hammare i handen

Tomas Kleist och Per Carlsson har hammaren i högsta hugg. De är i färd med att bygga upp en så kallad "speakertribun", något som ser ut som ett stort jaktorn.

Här uppe ska tävlingsledarna sitta och ha överblick över målområdet.

Per Carlsson är bonde i Rinna, men hinner med att orientera i alla fall.

— Dygnet har 24 timmar, fast lägger man på timmen vid lunch blir det 25, säger han och skrattar.

Affär och servering

Affär, sportaffär och servering ska finnas på området under tävlingsdagarna. En helt ny badplats vid Rinnasjön har också röjts i ordning.

För en orienterare är kartan det främsta redskapet. Över området kring Rinna fanns ingen orienteringskarta, så arrangörerna har fått göra egna.

En firma gjorde först kartor efter flygfoton.

Ritat in stenar

— Sedan har vi själva gått i skogen och ritat in stenar, bäckar och stigar, säger Jan Lindgren.

2 000 orienterare från 17 olika länder kommer (bland annat är Japan, USA, Ryssland

och Frankrike representerade), och de behöver naturligtvis tvätta sig och gå på toaletten då och då.

Hittat på själv

Håkan Present och hans far Åke håller som bäst på med att montera upp en spolplanering till de 48 toalettställen.

Anordningen har Håkan Present tänkt ut själv.

— Man måste vara lite påhittig när det gäller sånt här, säger han och torkar svetten ur pannan.

Ute på åkern springer Sten Nilsson, Sven Johansson och Göte Karlsson omkring med ett måttband.

De ska mäta upp tält- och husvagnsplatser åt alla orienterare och det tycks vara lite knepigt att pussla ihop alla rutor.

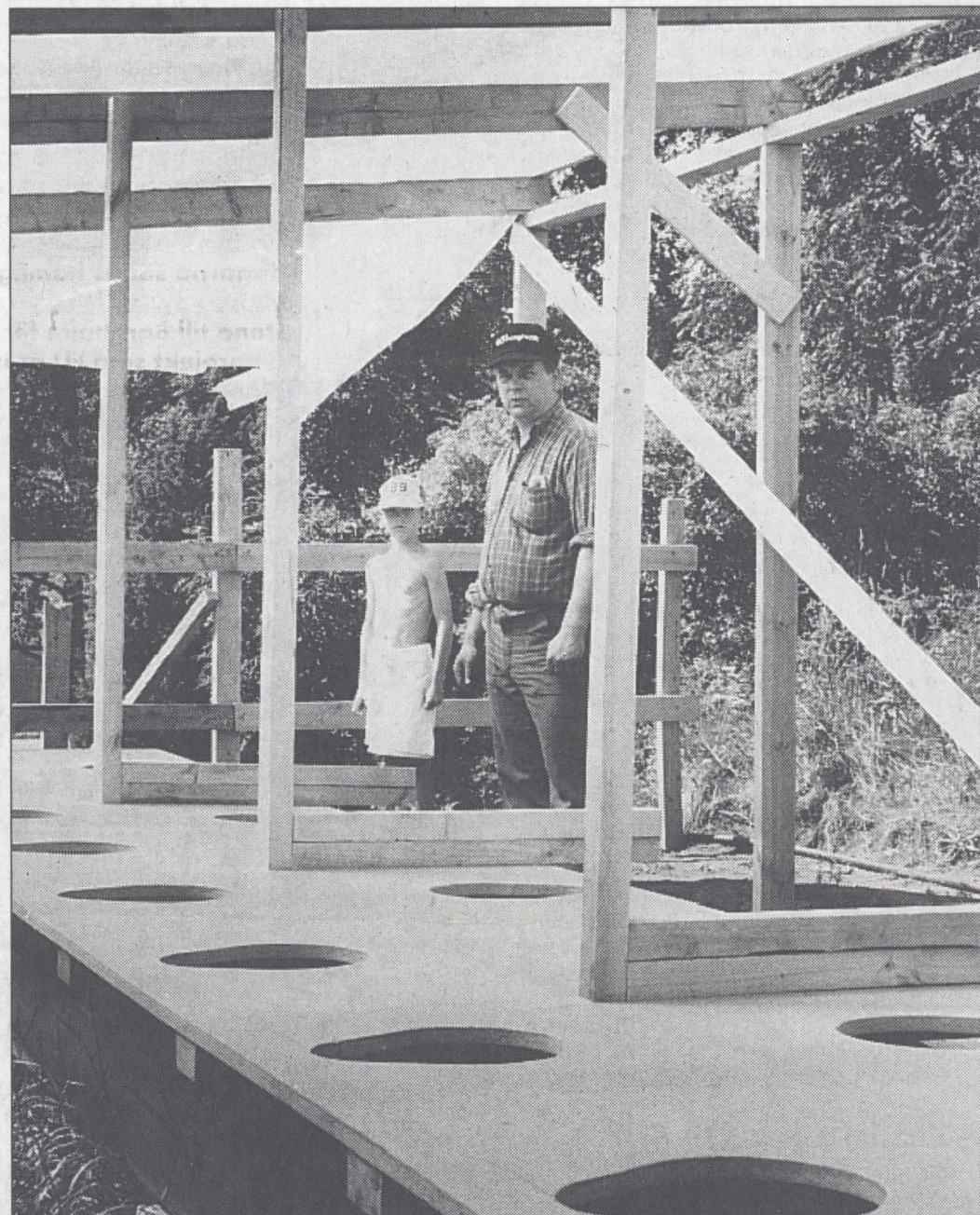
Åtskilliga arbetstimmar läggs ner på lägerplatsen, och när hela evenemanget är slut efter tre dagar, då rivs alltihopa.

EVA MOLIN

Foto: EVA MOLIN

Tomas Kleist, Jan Lindgren och Per Carlsson bygger på en "speakertribun".

48 personer kan gå på toaletten samtidigt under 3-dagars. I bakgrunden står Håkan och Peter Present.

Med perfekt utsikt över 3-dagars i Rinna 27/7 1994

”Det roligaste vi varit med om”

I köket är det mer än hett och tempot är högt uppskruvat. Men det är det värt, anser Gun Rinnegård och hastar mellan diskbänken och spisen.

RINNA

Han har aldrig haft så roligt i sitt 71-åriga liv, Stig Löfholm i Rinna. Från trädgården har han och hustrun Alice bästa tänkbara utsikt över folkvimmel som Östgöta 3-dagars i orientering bjuder på.

Tälten breder ut sig över de kuperade ängarna mitt emot makarna Löfholms gård.

I skuggan bland trädgårdens fruktträd har de den garanterat bästa uppsikten överallt som händer. Och tittar, det gör de gärna. När nu inte Stig är ute och hjälper till med att vaka över de betande djuren i närheten.

— Det har aldrig varit sådan

rörelse i Rinna, skrockar han belåtet och noterar att det i vanliga fall bor cirka 400 själar i församlingen.

Störs inte

— Det är klart vi njuter av folklivet, fyller Alice i. Häromnatten när jag var ute, såg det ut som en hel liten stad med tända ljus. Det var så vackert.

Trots att de bor väldigt nära orienterarnas camparliv störs de inte av de tusentals gästerna. Inte heller av trafiken som slussas ut från området precis vid den löfholmska husknuten.

Roligt

— Vi har inget ont av det här, tvärtom är det nog det roligaste jag varit med om. Och jag är säker på att hela

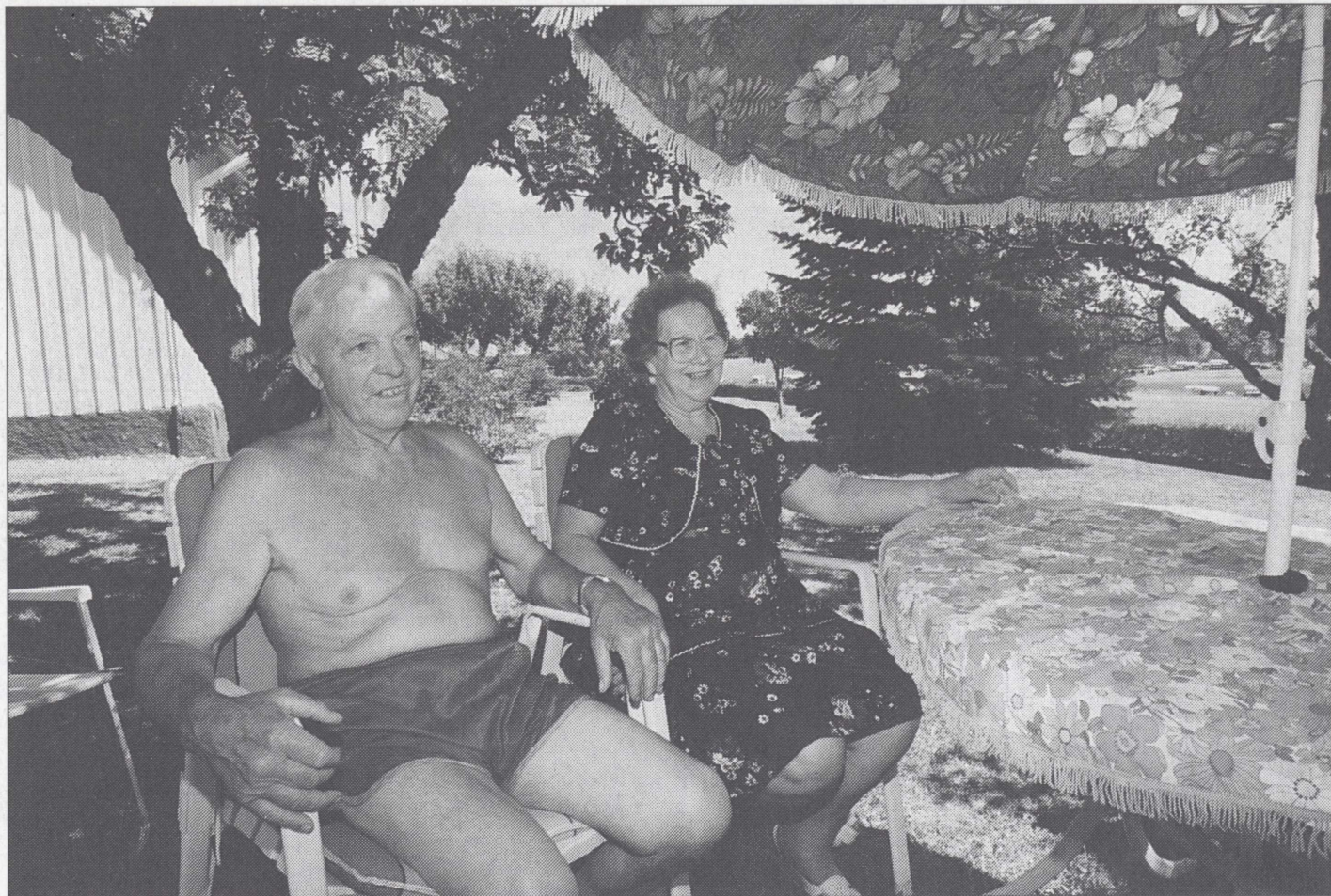

Foto: JARL ASKLUND

Stig och Alice Löfholm har bästa utsikten över orienterarnas folkvimmel. Stig hävdar att han aldrig haft så roligt och så mycket att titta på.

socknen får ett lyft av den här arrangemanget, menar Stig.

Skånska gäster

I herrgården i närheten har man minsann också märkt av att lilla Rinna, som ligger i norra delen av Boxholms kommun, plötsligt står i centrum för orienterare från många länder.

Men det tycks ändå vara de skånska gästerna som gläder Gun Rinnegård mest. När de dyker upp i hennes och dötterns kaffestuga, ja då är det hemlandstoner för Gun.

— Det här är jättekul, även om det blir lite varmt härinne, konstaterar hon från köket

där jobbet pågår i högt tempo.

Under de tre orienteringsdagarna är kaffemenyn utökad med dagens rätt, en lyckad satsning har det visat sig. Under tisdagen hade familjen Rinnegård rent av svårt att hinna med i svängarna.

Så värst mycket sömn blir det inte.

— Vi kommer väl i säng vid tolvtiden och börjar jobba igen vid sex på morgonen. Men det är det värt, tycker Gun och hastar mellan spisen och diskbaljan.

AGNETA HAGELIN

FOTNOT: Läs mer om 3-dagars i Rinna på Sport & Fritid.

Rinna vill ha Abbetorp kvar

RINNA

Rinna församling i Boxholms kommun motsätter sig bestämt att Abbetorps by överförs till Väderstads församling i Mjölby kommun.

— Indelningsärendet har väckts av tre familjer i området. Övriga i byn har inte tillfrågats enligt vad kyrkorådet uttrönt, dessa personer är helt emot överföringen, skriver församlingen i ett yttrande som både kyrkorådet och kyrkostämman har ställt sig bakom i eniga beslut.

Familjegravar i Rinna

Enligt Gösta Svensson, kyrkostämmans ordförande, deltog ett tiotal personer på kyrkostämmans utannonserade sammanträde som var öppet för alla församlingsbor.

Församlingen påpekar att de äldre Abbetorpsborna har sina

föräldrar, farföräldrar och syskon vilande i familjegravar på Rinna kyrkogård ”och är därför mycket ledsna om de tvingas bli främlingar i sin egen hemförsamling”.

Har gemensam ekonomi

Församlingen påpekar att Abbetorp är den by i församlingen som ligger närmast Rinna kyrka och kyrkbyn, samt att folkmängden i Rinna redan är så liten att ”ytterligare utarmning vore förödande för såväl församlingsliv som ekonomi”.

Bärkraften i det sista argumentet kan ifrågasättas. Rinna, med knappt 400 invånare, har nämligen gemensam ekonomi med fyra andra församlingar genom Ekeby kyrkliga samfällighet som totalt omfattar över 5 000 personer.

Två av församlingarna i samfälligheten, Blåvik och Malexander, är mindre än Rinna.

KARL-JOHAN NORÉN

Bertil, 81, sviker inte kunderna

22/10 1994

Foto: BERNT-OLA FALCK

Bertil Hjelm har haft hjälp av sin Astrid i alla år. De hade några dagars semester 1955. "Han har alltid varit handlare, inte kan han sluta nu", säger hon.

Handlaren i Ljungstorp nära Rinnastängde butiken för tio år sedan. Nu är Bertil Hjelm 81 år. Och han är fortfarande handlare, mest på fredagarna numera.

Då kör han ut varor till sina gamla

kunder. En av dem är Bengt Wasén, 87 år.

— Vi har det bekvämare på landet än vi skulle ha i stan, säger han. Här får vi varorna direkt till dörren. Det är bra med Bertil.

I Ljungstorp har affären byggts om

till vardagsrum. Fast ett litet utrymme finns kvar och där har Bertil Hjelm sin affärsdisk och ett litet lager. Här finns socker, pulvermos, konserver, rakhyvlar, tofflor av gammal modell och mycket annat.

— Nej, det är inte många som

kommer och handlar här, säger han, det är några gamla ungarlar som jag inte kan svika. Jag kan inte sluta helt enkelt, jag började som springpojke när jag var 14.

Handlaren som aldrig slutar

22/10 1994

MJÖLBY

Det står inte "Hjelm" på affären i Ljungstorp längre, och skyltfönstren är igensatta. Affären stängdes 1984. Men Bertil Hjelm har inte slutat vara handlare, fast han är 81. Inte riktigt.

— Det finns några kunder kvar som jag inte kan svika, säger han. De har svårt att åka och handla.

En av dem är Bengt Wasén, 87 år. Han bor en bra bit från de stora vägarna, och han har ingen bil. Varje fredag får han och hustrun sin varuleverans av Hjelm.

I dag har Bertil med sig mat till katten, kalaspuffar, mjölk, köttbullar, fläsk, smör, marmelad, strömming och citroner.

— Vi har det bekvämare här än i stan, lugnt och skönt, säger Bengt Wasén. Vi får varorna direkt till dörren, och lantbrevbäraren tar hand om post- och bankärenden. Dottern kommer och hjälper till varje vecka, hemtjänsten städar, det finns inget mer att önska.

Stängde nästan

Bengt Wasén var folkskollärare i Amsele fram till pensioneringen för 24 år sedan. Då kom han till Ugglebo utanför Rinna. Han och hustrun har

aldrig funderat på att flytta till något bekvämare, buller och avgaser lockar inte.

Och Bertil Hjelm har egentligen aldrig funderat på att sluta som handlare. Han började 1927, vid 14 års ålder, som springpojke åt sin faster som hade affär i Rök. 1947 blev han affärsföreståndare i Hagaberg och 1953 köpte han affären i Ljungstorp. För tio år sedan stängde han. Nästan.

Disken står kvar

Större delen av den gamla

"Det finns kunder kvar som jag inte kan svika"

butikslokalen gjordes om till vardagsrum, men bakom en vägg finns ett litet utrymme kvar av affären. Där har Bertil Hjelm en disk, sitt varulager och vågarna. Här finns socker, pulvermos, ljus, servietter, kaffe, hårspray, handlotion och rakvatten från forna dagar, ärtsoppa på burk, tofflor, vita skjortor och en hel del annat.

Och så tar han hem varor från affären i Väderstad varje fredag, till de gamla kunderna.

Några ungar kommer och hämtar det de har beställt.

Ägg till Boxholm

— Nej, några andra kommer väl inte och handlar här, säger han. Jag har ju inget lager, det är ingen affär längre! Fast jag måste ha nåt att göra.

Det är därför han fortsätter att sälja ägg i Boxholm också, han åker till sina kunder där var tredje vecka. Det har han gjort sedan 1951.

— Lever han tills han blir 100, så lär han fortsätta så länge det finns kunder kvar, kommenterar hans syster, Maja Tärnhem från Tranås.

Och hustrun Astrid håller med.

Lagom stor

— Han har alltid hållit på, det kan man nog inte göra något åt. Kanske har jag någon gång drömt om att vi skulle göra något annat, men det gick ju inte. Och jag klagar inte.

De hade semester några dagar 1955, berättar Bertil Hjelm, när pastorn hjälpte till att sköta affären. Annars har de inte haft någon hjälp.

— Det var lagom som det var, säger han, jag drömde aldrig om att ha en stor affär. Det är bäst att jobba ensam. Med Astrids hjälp förstås, hon var gift med både mig och affären.

SUSANNE HASSELQVIST

Foto: BERNT-OLA FALCK

— Det är bra med Bertil, säger Bengt Wasén. Han levererar allt vi behöver, direkt till dörren. Vi skulle inte ha det bekvämare i stan.

Bertil Hjelm har kvar disk, våg och ett litet varulager i ett utrymme hemma i Ljungstorp.

